

τρικυβιά, σαν να μιλούσε σε μιὰ αδελφή του. Κι' αφού της τὰ ἀπε-
κόλλησε όλα, τὴν ρώτησε :

— Δουλό, Τρεῖζε, πές μου, μὲ συγχώρησις ;
— Ποιὸ καλὸ, εἶπε τότε ἡ Τρεῖζε, ἐνὶ ἡ φωνῇ της ἴσως. "Αὐ-
τὴν ξαναζήσαμε πάλι γι' αὐτὸ τὸ πρῶτον. "Αὐθόρτος... Θὰ προσπα-
θῶμε νὰ ξεμάζωμε... Θὰ προσπαθῶμε...

Καὶ ἐπεί, λέγοντες στὸν "Αὐθόρτος πὸς θὰ ξαναζήσει στὸ Πα-
ρίσι, πῶτὸ στὴ μαρτίαν του, πῶθ ἦταν ἀρρωστή. Μὰ μιὰ ἀρχὴ λάμπει
ἐπὶ τὸν ὄραμα της, ἔσαν ἀνέθηκε στὸ σῆμα. "Ἦταν ἡ λάμψη
τῆς ἐκδοτικῆς...

***

Ἦταν ἄρα τρεῖς ἡ τέσσαρες ἀδελφές. Ὁ "Αὐθόρτος ἀναγράφει
καὶ πάλι τὰ ὄραμα γιὰ τὸ Παρίσι, γιατί ἡ κατάσταση τῆς μαρτίαν
τοῦ χειροτέρευε.

Στὸ χτήμα τοῦ Μπαρό, τοῦ πατέρα τῆς Ρόζας, παρουσιάστηκε
τότε ἕνας νέος. Εἶπε πὸς ἐρχόταν ἀπὸ τὴν οὐρα Γαλλία καὶ πὸς
ἐπρόκειτο Παῖλος. "Ἦταν μορφωμένος, εἶπε πὸς καλὸς σπουδίας,
καὶ ἐπειτὴ ὁ Μπαρό χροιάστηκε ἕναν ἐπιστάτη, τοῦ ἔδωσε αὐτὴ
τὴ θέσι.

Εἶδος μὲ τίς πρῶτες μέρες, ὁ Μπα-
ρό ἦτανε καταθλιπτικῶς μαζί του. Ὁ Παῖλος ἔδειχνε μιὰ ἐξαιρετικὴ ἐπι-
μέλεια στὴν ἔργασίαν του καὶ πὸς πῶτος
φαινόταν πὸς εἶχε ἐξαιρετικὰ εὐγενεῖα
ἀποθήματα. "Ἡ Ρόζα δὲν τὸν εἶπε πο-
τέναι στὴν ἀρχή. "Ὅταν ὅμως, μὲ τὸ
τέλος τῆς πρῶτης ἑβδομάδος, ὁ πατέ-
ρ της ἀρχίσε νὰ τὸν δείχνει μεγάλῃ
οἰκονομία καὶ νὰ τὸν παίρνει στὸ οἰκο-
γενεακὸ τὸν τραπέζι, ἡ καλὴ νέα πα-
ρῶσε καὶ αὐτὴ νὰ ἐκτιμῆσθαι τὸν καινοῦ-
ρον ἐπιστάτη. Ὁ γενναῖος Παῖλος κα-
τέστησε καὶ τὴ δική της τὴν ἐπιμετοσύνη.

Τὴν ἀπολύτως μέρες ἡ Ρόζα ἐπι-
μαρτίαν νὰ συνομιλῇ μαζί του. Ὁ Παῖλος
τῆς χροιάστηκε καλὴ καὶ ἐγγύ-
ραστη συντροφιά, τὴ συνομιλεῖ καίποτε-
καίποτε σὲ σύντομους περιλάτους. Φαινόταν
ἀπὸ τοὺς λόγους ἐκείνους ἀνθρώπους,
πὸς εἶνε προσωρινῶς νὰ γίνονται καλὸ
φίλοι.

Μὰ Κρητικῆ ἀπόπειρα, ἡ Ρόζα εἶχε
βρεῖ καὶ πάλι περίλητο μαζί του. "Ἦταν
ἐξαιρετικὰ χροιάστηκε ἐκείνη τὴν μέρα,
γιατί εἶχε πάρει γράμμα τοῦ "Αὐθόρτου,
καὶ ὁ "Αὐθόρτος τῆς ἔγραψε πὸς ἀνεπι-
μονοῦσε πότε νὰ πετάξῃ καὶ πάλι κοντὰ
της. Συνομιλοῦντας, ἐβίβασαν ὡς τὴν ἀ-
ποφάσισαν.

— Δουλοῦν, τῆς εἶπε τότε ὁ Παῖ-
λος. Τί λέτε γιὰ ἕνα μαζὸν περίλητο μὲ
τὴ βάρκα ;

"Ἡ Ρόζα δὲν εἶχε κοινὰ ἀντίρρηση.
Μὰ βάρκα ἦταν ἐκεῖ δεινὴ, Ἀνεθί-
κων καὶ ὁ Παῖλος ἀδοῦσε τὰ κοινὰ. Σὲ
λίγο εἶχαν ξημερώσει ἀρετὰ ἀπὸ τὴν
στεριά. Στὴν ἀρχή ὁ θαλασσινὸς αὐτὸς
περιλάτος ἦταν ἐξαιρετικὰ ἐνθουσιασ-
τος. "Ἐπειτα ὅμως ἕνα ἀρχὴ σιωπῆσε ἔ-
ξωρα καὶ ἡ Ρόζα ἀρχίσε νὰ χροιάσει.
Θέλησε νὰ πῇ στὸ συνοδὸ της πὸς θὰ ἦ-
ταν φρόνιμο καὶ γρήγορον πίσω, μὰ ὅταν
γρήγοσε καὶ τὸν ἀντίεξε, ἔμεινε καταπλη-
κτῆ. Στὸ πρόσωπο τοῦ Παῖλου εἶχε χροιάσει μιὰ δυνάμει ὄψωφτη, καὶ
τὴ χροιάστηκε του ἦταν φοβερὰ συνεσταλαγμένα. Ὅστόσο, τοῦ εἶπε
τὴ σκέψη της. Μὰ ἡ ἐπιπέτῃ της μεγάλως ἀκόμη περισσώτερο, ἔμεινε
φρόδος, ἔμεινε τρώμιος, ὅταν ἐκείνους τῆς ἀπάντησε βραχνὰ καὶ ἀπό-
τομα :

— Ὅχι ! θὰ πάμε πὸς μαζοῦν, ἀκόμη πὸς μαζοῦν !
— Πὸς μαζοῦν ! ἔσαν ἀνατριχίζοντας ἡ νέα. Γιατί τάχα, κῆριε
Παῖλο ;

Μὰ ὁ Παῖλος δὲν τῆς ἔδωσε καμιά ἀπάντησι. Ἐξακολουθοῦσε
μοναχὰ νὰ κοιτάζῃται διαρκῶς γρηγορότερα. Στὸ βάθος ἡ ἀσφοδιῶν
μοῦξε διακρινότανε πάλι.

— Θεέ μου, ἐπιπέτασε ἡ Ρόζα, γιατί μὲ μεταχειρίζεσθε ἔτσι ; Τί
οἶς ἔκανα ;

Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ τὸ σῆμα της πάγωσε μέσα στὶς φλέβες της.

"Ὁ Παῖλος ἀρχισε τὰ κοινὰ, τὴν
ἐπρόκειτο καὶ τῆς εἶπε, ἐνὶ τὸ μῦ-
στα του εἶχαν γίνεαι κατωκάνα :

— Τί μοῦ ἔκανες ; Μὲ φώτιζε
ἀκόμη ; Δὲν ἀγαπᾷς τὸν "Αὐθόρτο
ἐπὶ ;

"Ἡ φωνὴ του ἦταν σκληρῆ, προ-
ξενόδοσε τρώμι. "Ἡ φωνὴ νέα νό-
μισε πὸς δὲν εἶχε ἀκούσει καλὰ.

ΠΙΚ-ΝΙΚ

Ἡ Ἱστορία μας με δύο λογάκια

Τὸ θέρος τοῦ ἔτους 1906 ἐφοίτησαν στὴ θάλασσα τὰ τρία
πρῶτα Ἑλληνικὰ ἀντιπολιτικὰ «Νῆα», «Δόξα» καὶ «Θέλλω».

— Ὁ Χαρίλαος Τραυλὸς ἀπέβηκε στὶς Κάννας τῆς Γαλλίας
τῆς 31 Μαρτίου 1896.

— Ὁ Πρωθυπουργὸς Θεόδ. Δηλιγιάννης ἐδοιοκομήθη ἀπ' τὸν
Κοσταντζοῦζακὸν ἔξω ἀπ' τὴ Βουλὴ στὶς 21 Μαΐου 1905, ἡμέρα
Τετάρτη, στὶς 3192 κ. μ.

— Στὶς 5 Σεπτεμβρίου 1911 ἀνομοκράτησε τὸ Σύνταγμα στὴν
Ἑλλάδα.

— Ἡ ἱστορικὴ Μοῦσῃ τοῦ Ἀρχαίου τοῦ Κρήτης πινάκισε στὸν
ἀέρα στὶς 10 Ὀκτωβρίου 1866.

— Ὁ Κρητικὸς ποῦδαζε τὴν φωνὴν κατὰ διατερεῖ τοῦ ἡγομένου
Χατζῆ Γεωργίου, ἀνομαζόταν Κ. Γιακουμάκης.

— Εἰκοσι μοναχὸν ομοκράτησαν κατὰ τὴν ἀνατίεσθι αὐτῆ, 250
Ἑλλήνων, ἐπὶ τὸν ἀξίωματοῦ Ἱ. Δημι-
κόπουλο, καὶ τρεῖς χιλιάδες Τούρκου
ομοκράτησαν, ἐλληνοκράτησαν καὶ ἔξω-
ἀποῖσαν.

— Ὁ πρῶτος πὸς μῆρσε στὸ Ναύπλιο,
μετὰ τὴν ἄλωση τοῦ Παλαιφθίου, ἦταν
ὁ ἐπισκοπὸς τοῦ Κοζακοῦζου, Φωτά-
ζος.

— Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος
Ἦσαν ἀποβιβάστηκε στὸ Ναύπλιο στὶς
25 Ἰανουαρίου 1835.

— Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ἱ.
Καποδιστριας ἐξήλθε στὸ Ναύπλιο στὶς
6 Ἰανουαρίου 1828.

— Ἐδοιοκομήθη δὲ στὸ Ναύπλιο, στὸν
καὶ τὸν Ἅγιον Σπυρίδωνα, στὶς 27 Σε-
πτεμβρίου 1831, ἀπὸ τοὺς Κ. Μαυρομ-
μάχου καὶ Γ. Μαυρομαζῆ.

— Ὁ Κ. Μαυρομαζῆς, ἀδελφὸς τοῦ
Πετρομάχη, ἐδοιοκράτησε ἀμέσως ἐπὶ τό-
πον ἀπὸ τὸν Κρητικὸν Γεώργ. Κοζοῦνη,
μοναχὸν, πιστὸ σοματιοῦζακα τοῦ Κυ-
βερνήτου.

— Ὁ Γ. Μαυρομαζῆς, γιὸς τοῦ
Πετρομάχη, κατέργε μετὰ τὴν πρῶτῃ
τοῦ στη Γαλλικὴ γερθεσία. Ὁ πρεσβε-
τήρ ὅμως Ρουῖν ἀναγκάστηκε νὰ τὸν
παροῦση στὶς Ἑλληνικὰς ἀρχάς. Κατε-
δικασθῆκε σὲ θάνατο καὶ τρυφεράστηκε,
ἀφῶρ πῶτα τοῦχορον τὰ χροιά.

— Ὁ Θεόδ. Κοζακοῦζακὸς, κατηγορη-
θεὶς ἀδικῶς ἐπὶ ἐσχάτῃ πρεσβείᾳ, κατε-
δικασθῆκε εἰς θάνατον στὶς 26 Μαΐου 1843.

— Ἐντῶς ἡ ἀπόφασις δὲν ἐξετέλε-
σθη. Ἀργότερα δὲ ὁ Ὁθων ἔδωσε γά-
μον στὸν γενναῖο ἀρχιστράτηγόν της Πε-
λοποννήσου.

— Ὁ ποιητὴς καὶ κοινοβουλευτικὸς
Δημ. Κοζὸς ἐδοιοκομήθηκε ἔξω ἀπ' τὸ
ἱστορικὸν τὸν Οἰκονομῶν, στὶς 9 Σε-
πτεμβρίου 1891, ἀπὸ ἕνα παρῶνον, ὡς
ἐπιστεῦθη τότε.

— Ὁ Πρίγκηψ Γεωργίος κατέβηκε
στὴν Κρήτη ὡς Ὑπουργὸς Ἀριστοῦς στὶς
9 Δεκεμβρίου 1898.

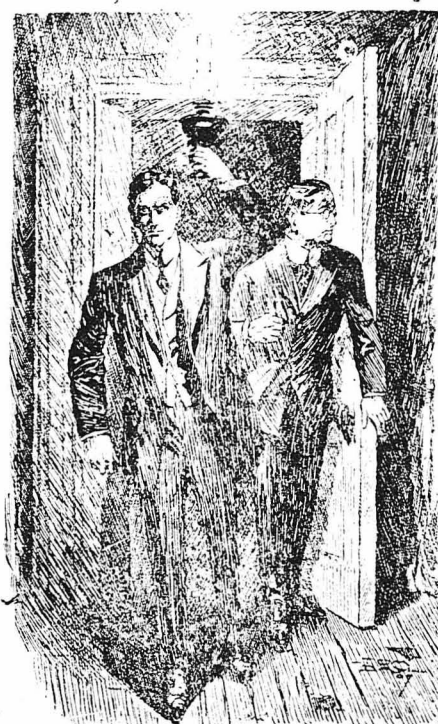
— Ἀπῆλθε δὲ ἐκ Κρήτης, ἐπιβιβάσων τὸν θοορτικὸν «Φωαῖο», ἔ-
χοντος κυβερνήτην τὸν Κοσμῆν Ζότον, στὶς 13-14 Σεπτεμβρίου 1906.

— Ἡ κραιπάλη τῶν δολοφονησάντων τὸν πρωθυπουργόν Θεόδ.
Δηλιγιάννη, χροιοκράτησε Ἀντωνίου Κοστατζοῦζακὸν ἐκ Λαγκαῶν
τῆς Μάνης, ὅταν τὸ πῶτο δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1906 στὰ
Ἄλωνακα τοῦ Παλαιφθίου.

— Τὸν ἀγαπᾷς !... τῆς ξαναῖτε ἐκείνος.
Ὁ νέος λυσσοῦσε πάλι. Κι' ἔξωρα ἀνασηζώθηκε ἀπότομα, ὡς
θεροῖ, μέσα στὴ βάρκα. Ἀρχαῖσε τὴν ἀμοιρῆ Ρόζα στὰ νερόθῃ του
μπαῦστα καὶ τὴν πέταξε μέσα στὸ κῆμα. Καὶ ἐπειτα, εἰδὸς ἀμέσως,
εἶχτηκε μέσα καὶ ὁ ἴδιος, ἀδοῦσε ξανά μέσα στὴ θάλασσα τὸ ἔμμα
τοῦ καὶ τὸ παρῶνον πρὸς τὸ θεὸ !...

Ἐπὶ τὴν ἄλλη μέρα ἡ θάλασσα ξαναφώτιζε στὴν στεριά τὰ δύο
πρώτα, ἡ κατάληξῃ τὸν κατοῖ-
νον δὲν εἶχε ὄρα. Καὶ τὰ δύο
πρώτα ἦσαν γυναικίαι !...

Ἡ Τρεῖζα εἶχε κάνει αὐτὸ πὸς
εἶχε εἶπει τὸν "Αὐθόρτο. Μετα-
φρασθῆναι σ' ἄνδρα, ομοκράτησε τὴ
γυναικίαν, πὸς ἐκείνους εἶχε ἀγα-
πήσει.....

Ὁ "Αὐθόρτος πῆρε μιὰ λάμπα κι' ἐτρεξε νὰ δῇ
ποῖς ἦταν...

